

Aleksis K – viikonvaihte

Vettä sekaan

Taas kerran on ehdotettu ja kai jo torjuttukin ajatus, että olutta pitäisi laimentaa, jotta se ei rämpisi ihmisen päähän niin herkästi kuin nykyisin tapahtuu. Tai ei välttämättä edes nykyisin, vaan myös entisinä aikoina, kuten esimerkiksi juuri ilmestynyt ulkoministeriön historiikki kertoo. 1970-luvulla ei laimennettu mitään, ja seuraukset olivat sen näköisiä: ministerit sammuilivat neuvottelupöytiin ja toiset olivat melkein pysyvästi päissään, suurlähettiläät pissailivat vaatenaulakkoon tai luulivat pääsevänsä Itävallan ulkoministeriksi ja niin edelleen. Tänä päivänä ei tuollaista enää tapahdu, vaikkei juomia olekaan lantrattu, vaan ulkopoliittikkamme johto juoksee maratoneja, haaveilee toisten maiden ulkoministerien sääristä tai pysyttelee muuten vain erossa oluesta. Jopa moniaita suurlähettiläitä kerrotaan nähdyn selvin päin useissa eri tilaisuuksissa. Ulkopoliittikkamme ongelma ei enää ole liian monta lasia, vaan liian monta lautasta.

Totta puhuen oluen laimentamisesta ei olisi koskaan ollutkaan apua ulkopoliittisen johtomme selvittämiseksi, sillä noissa piireissä juodaan olutta äärimmäisen harvoin. Sen sijaan meille tavallisille pulliaisille oluen laimentamisella on merkitystä. Lienee noin miljoonas kerta oluen keksimisen jälkeen, kun sitä on ehdotettu vesitettäväksi. Tietävästi se ei ole koskaan onnistunut missään muualla kuin Amerikassa ja Ruotsissa. Siellä suosituimmat oluet todella maistuvat vedeltä. Meillä sen sijaan nousee joka kerta halveksuva tuhina, jolla todistetaan, että olutta ei yksinkertaisesti voi laimentaa, jos se halutaan jotenkin oluena pitää. Siinähan on jo nyt jotain 95 prosenttia vettä, miksi juuri sitä pitäisi lisätä?

Koska kysymyksessä on kuitenkin laaja kansanterveys- ja raittiusongelma, jotakinhan sille pitää voida tehdä. Hinnankorotusta ja -alennusta on jo kokeiltu, mutta tulokset ovat olleet huonoja, koska myyjät keksivät aina uusia konsteja myydä halvalla ja ostajien mielestä olut on aina hintansa arvoista. Hieman parempi keino voisi olla se mikä tehtiin aikoinaan tulitikkuauskeille. Niiden hinta ja askin koko pysyivät ennallaan, mutta tikkujen määrää vähennettiin. Olutpullot ja -tölkit voitaisiin täyttää vain puolilleen, niin silloinhan niiden alkoholipitoisuuskin putoaisi 2,3 prosenttiin. Toinen vaihtoehto olisi pullopalautuksen muuttaminen siten, että kauppojen automaateista saisi sitä enemmän palautusraha mitä enemmän juomaa on jäljellä. Jos maltaisi palauttaa korkkaamattoman pullon, siitä voisi saada jopa hieman voittoa.

Sellainenkin olisi mahdollista, että oluen tavaraselostetta muutettaisiin. Pidettäisiin siis sisältö ennallaan, mutta etiketissä ei puhuttaisi alkoholipitoisuudesta mitään, vaan kerrottaisiin, että juoma sisältää 95,3 prosenttia vettä. Takuulla kulutus putoaisi, sillä kukapa haluaisi ostaa kallista 95-prosenttista vettä, kun viereisestä hyllystä saa halvemmalla sataprocenttista lähdevettä. Silti kukaan ei pääsisi sanomaan, että olutta on laimennettu.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)